

Pesmarica.

II.

Zbirka pesmi in pevskih vaj za
ljudsko šolo.

Srednja stopnja.

Sestavil

H. Druzovič.

Cena 50 h.

DUNAJ.

V c. kr. zalogi šolskih knjig.

Aug 1098/1952

a

Opomba.

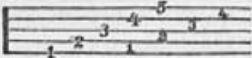
Tvarina tega zvezka je razdeljena na dva glavna dela: v petje po notah (I in II) ter petje po sluhu (III). Oba dela naj se obravnavata vzporedno, tako da se v vsaki učni uri poje nekaj pevskih vaj po notah in se vežbajo pesni po sluhu. Za nižje organizovane šole, kjer petje po notah po učnih načrtih ni predpisano, služi drugi del pesmarice kakor tudi tvarina oddelka F.

H. D.

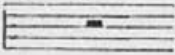
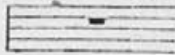
I. O pisavi not.*)

Ako zapiskamo na piščal, če udarimo na zvon, ali če pojemo, zaslišimo tone. Vsi toni niso enaki; nekateri so višji, drugi nižji, spet drugi so močnejši ali slaběji; pa tudi različno dolgo trajajo lahko posamezni toni.

Kakor zapisujemo posamezne glasnike s črkami, znamo tudi zapisovati različne tone s posebnimi znamenji: z notami. Nota ima glavico in vrat (♩ ♪); pa tudi brez vratú je večkrat kaka nota (◡). Glavica je ali polna (četrtnska nota: ♩ ♪) ali pa prazna (polovna nota: ♪ ♪). Polovna nota traja še enkrat toliko časa kakor četrtnska; obe imata vrat, ki je obrnjen ali navzgor, pa tudi navzdol. Nota s prazno glavico in brez vratú je toliko vredna kakor dve polovni noti skupaj (cela nota).

Note zapisujemo na črtah kakor tudi v prostorih med črtami. Črt imamo vselej pet,

ki jih štejemo od spodaj navzgor. Višje tone pišemo na višje ležečih črtah, nižje na nižjih mestih; enako visoke tone pišemo vselej na isti črti ali v istem prostoru.

Če nam je molčati, zaznamujemo to s posebnim znamenjem, s pavzo. Pavze so tudi četrtnske (♩), polovne in cele

Da vrsto not lažje pregledamo, jo delimo s pomočjo navpičnih črt v manjše oddelke (takete) in sicer tako,

*) O analitično-sintetičnem učnem postopanju pri obravnavi te tvarine glej „Posebno ukoslovje petja“ str. 112—118.

da postavimo črto (taktovo črto) vselej pred noto, ki je najbolj naglašena. Če ima takt note in pavze v vrednosti 4 četrtnik, pravimo mu štiričetrtnski takt (ali celi takt). Takt, ki ima note in pavze v vrednosti 2 četrtnik, je dvečetrtnski takt; ravno tako imamo še tričetrtnski takt. Na koncu pesni ali pevske vaje napravimo dve navpični črti — končaj.

Note imajo posebna imena. Nota na drugi črti se zove *g*. Ta nota pa se le tedaj tako imenuje, če je v začetku vrste sledeče znamenje . To znamenje obdaja svojim srednjim kolobarčkom drugo črto, na kateri je *g* , ter se zove *g*-ključ.

II. Petje po notah.

Prva skupina vaj.

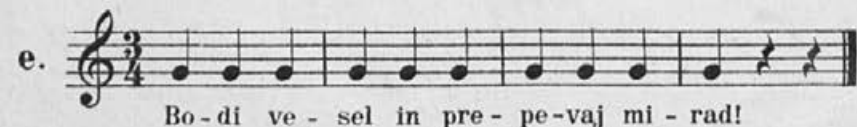
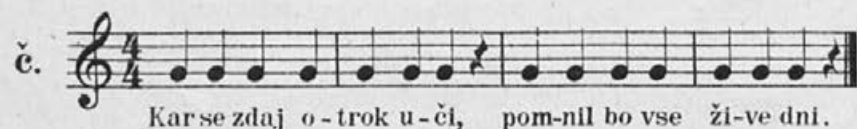
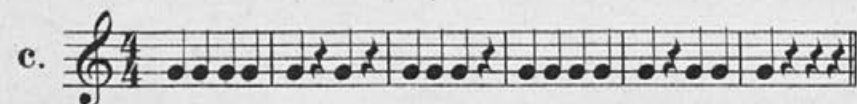
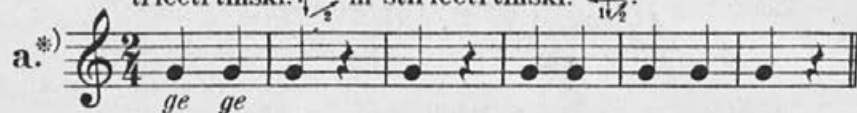
(3. in 4. šolsko leto.)

A. Vaje v obsegu.

1. vaja. Eden ton.

Četrtninska nota: , četrtninska pavza: .

Pomni: Pri četrtninski noti udarimo z roko enkrat; ravno tako tudi pri četrtninski pavzi. Dvečetrtninski takt se udarja: tričetrtninski: in štiričetrtninski: .

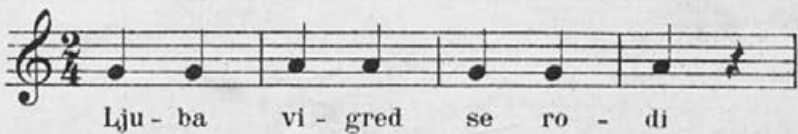
*) Pevske vaje se pojo z imeni not, pa tudi na različnih samoglasnikih. Poprej pa se vaja vselej ritmično natančno bere.
Družovič • Pesmarika.

2. vaja. Dva tona.

a.

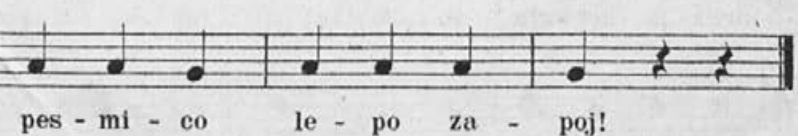
b.

c.

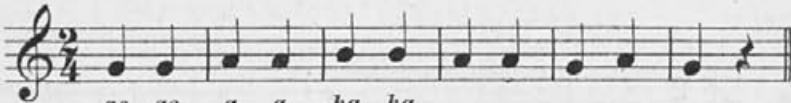
č.

d.

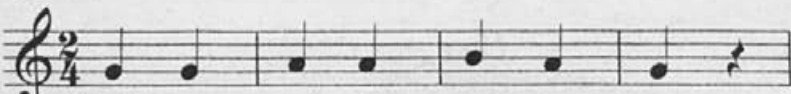
3. vaja. Trije toni (postopno).

a.
ge ge a a ha ha

b.

c.

č.
Soln - ce gre že za go - ro,
O - trok z Bo - gom go - vo - ri,

mrak o - vi - je zem - ljo vso.
vmeh - ki po - ste - lji za - spi.

d.
Ljub - ša ka - kor slav - čev glas,

draž - ja kot zla - to sve - ta; lep - ša ka - kor

cve - tja kras, lju - bav je do bliž - nje - ga.

4. vaja. Trije toni (skokoma).

Predvaja:

glasno, tiho;

Lju-bi an-gel va-rih moj, bo-di vedno ti z meno-j!

5. vaja. Četrtninska pavza na prvem delu takta.

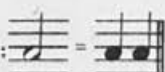
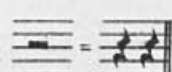
Ponavljalna znamenja: (Dve navpični črti od 1. do 5. črte, z dvema pikama.)

Ritmična predvaja.

6. vaja.

Polóvna nota (polovina): Polóvna pavza:

Pomni: Polóvna nota ima prázno glavo in navpično črto (vrat). Pri polovni noti udarimo z roko dvakrat; ona ima vrednost dveh četrtnskih not.

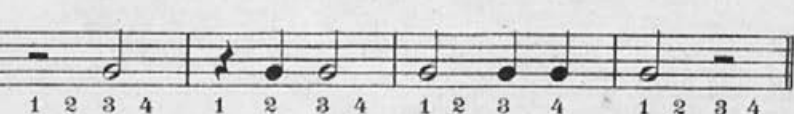
Polóvno pavzo zaznamenujemo z ležečo črtico (navadno na 3. črti). Pri polovni pavzi udarimo tudi z roko dvakrat; ona ima vrednost dveh četrtnskih pavz.

Klinasta stoječa črtica (l) je znamenje za dihanje.

a. Ritmična predvaja.

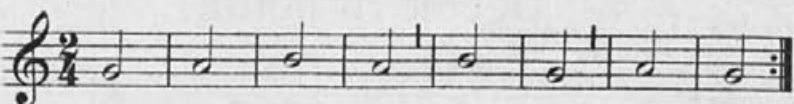

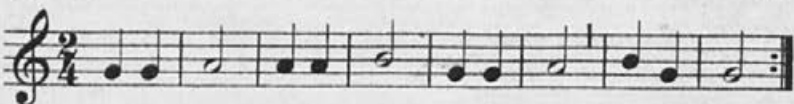
b. Ritmična predvaja.

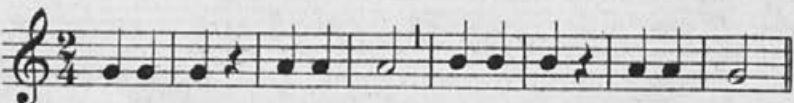

c. Ritmična predvaja.

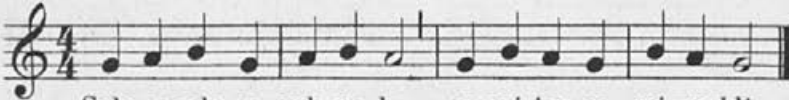

č.

d.

e.

Solnce.

f.

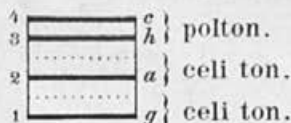
Soln-ce, soln-ce vrh ne-ba, se pri-jaz-no mi smehlja
0, nasmej se še en-krat, predengreš za go-ro spat.

7. vaja. Štirje toni (postopno).

Pomni: 1. Ako med dva sosedna tona lahko postavimo še enega, imenujemo to razdaljo: celi ton. (Učitelj zaigra na goslih: *g-a* in: *g-gis-a*).

2. Če je razdalja premajhna, da bi mogli to storiti; imenujemo jo: polton.

Pomni: *h-c* je polton, *g-a* in *a-h* sta cela tona.

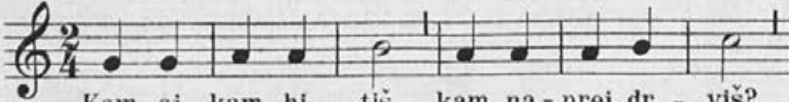
a.

ge ge a a ha ha ce ce

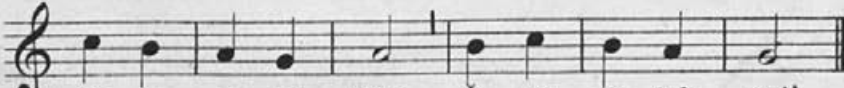
b.

c.

Deček in potok.

č.

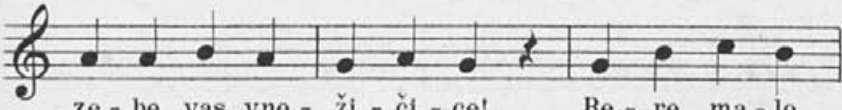
Kam, aj kam hi - tiš, kam na - prej dr - viš?
Čez po - lja - no grem, vre - ko šir - no spem,

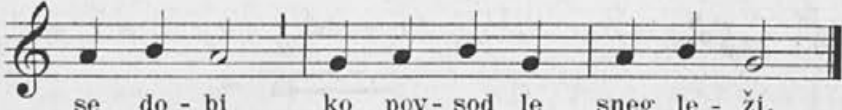

Ma - lo le po - stoj, ci - sti po - tok moj!
ki hi - ti, dr - vi, vmor - je se va - li.

Ptice po zimi.

d.
 Oj, u - bo - ge pti - či - ce,
 Pri - šel bo - de lep - ši čas,

 ze - be vas vno - ži - či - ce! Be - re ma - lo
 pri - šla vi - gred bo do nas; spet nam bo - ste

 se do - bi ko pov - sod le sneg le - ži.
 pe - va - le, sr - ca nam o - gre - va - le.

8. vaja. Štirje toni (skokoma).

Predvaja.

Glasno, tiho;

a.

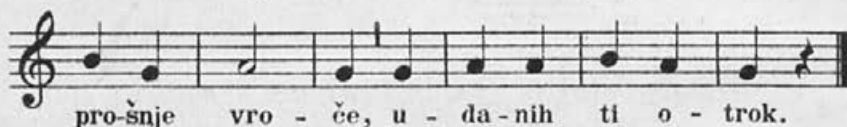
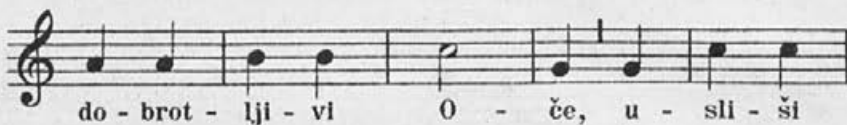

b.

c.

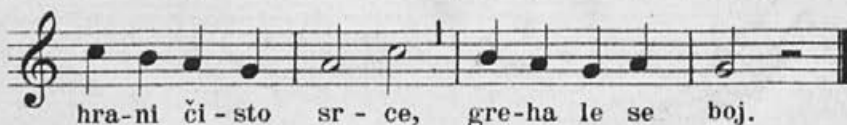
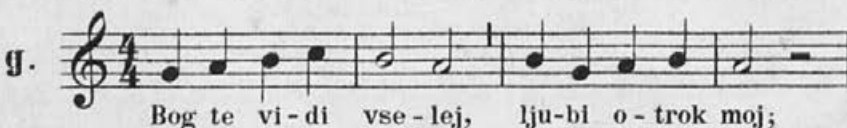
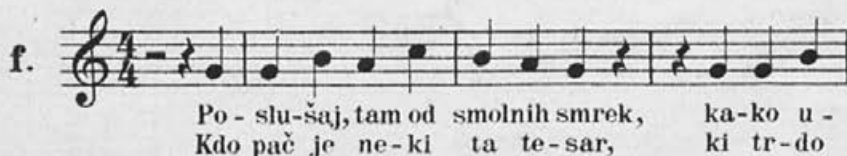
č.

Molitev.

Žolna.

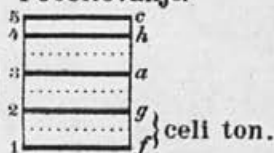
h.

Petélin.

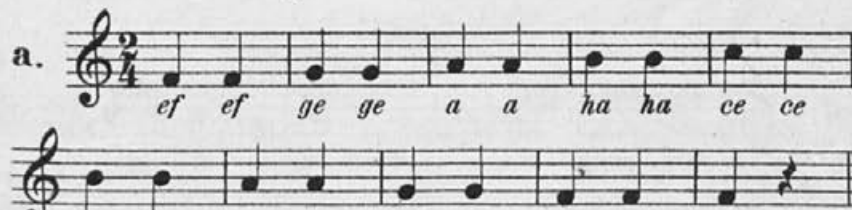
i.

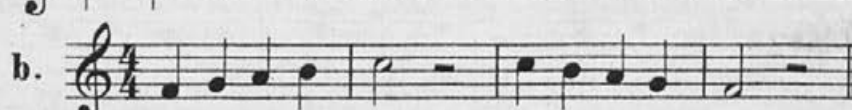
Počitovanje.

B. Vaje v obsegu.

1. vaja. Pet tonov (postopno).

a.

b.

c.

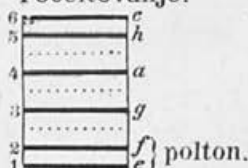
2. vaja. Pet tonov (skokoma).

Pomni: Ako zapojemo *f*, *a* in *c* zaporedoma (ali tudi skupno), zapojemo: trizvok.

Opomba. Učitelj deli učence lahko v 3 skupine; prva poje *f*, druga *a* in tretja *c* (vsi nakrat na kak samoglasnik.)

a.

Poočitovanje.

c. Vaje v obsegu.

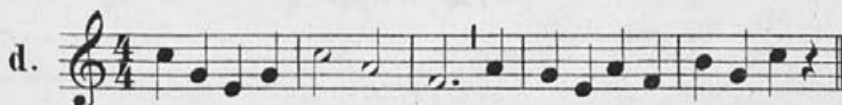
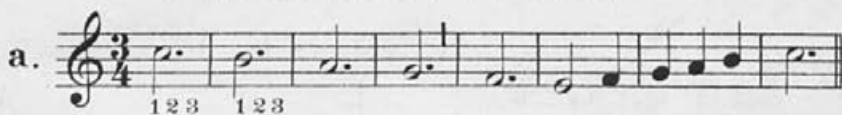

1. vaja.

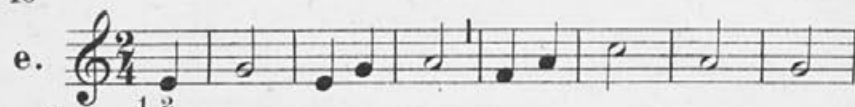
Pika za polovno noto:

Pomni: Pika za polovno noto podaljša njeno vrednost za eno četrtninsko noto (tričetrtninska nota; tričetrtninka). Pri $\frac{3}{4}$ noti udarimo z roko trikrat.

Pomni: V začetku manjka lahko prvi, drugi ali tretji del takta; začnemo torej z 2., 3. ali 4. taktovim delom. Ne-popolnemu taktu (v začetku) rečemo predtakt. Predtakt se zmeraj dopolnjuje z zadnjim taktom v celi takt. Začetni in končni takt je treba docela taktirati. (Pokaži predtakt! Končni takt! Koliko četrtninskih not manjka v predtaktu? Koliko četrtninskih not je v končnem taktu?)

e.

f.

Na paši.

g.

2. vaja. Dve noti nad enim zlogom.

Pomni: Doslej smo popevali na en zlog zmeraj tudi le eno noto. Ako pojemo na en zlog po dve noti, zaznamujemo to s potezo, (—) nad ali pod notami.

Predvaja:

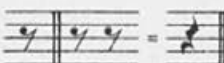
Molitev.

3. vaja.

17

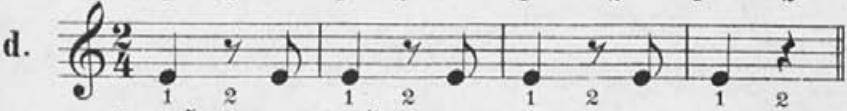
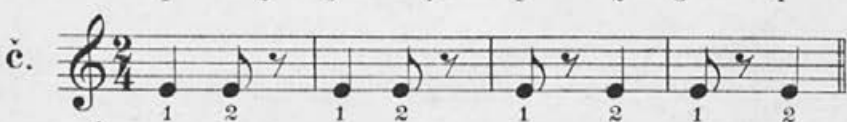
Osminska nota:

Osminska pavza:

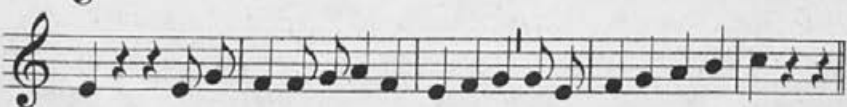
Pri kateri noti udarimo z roko enkrat? ($\frac{1}{4}$). Ko udarimo z roko enkrat, zapojemo lahko tudi dve noti; vsaka ima torej pol vrednosti četrtnske note.

Pomni: Nota, ki ima pol vrednosti četrtnske note, se imenuje osminska nota (osminka.) Osminska nota je podobna četrtnski; na koncu navpične črte ima še banderico. Več osminskih not zvežemo lahko s prečno črto. Koliko osminskih not ima polovna? Tričetrtnska nota? Osminska pavza ima pol vrednosti četrtnske pavze.

Ritmične predvaje.

Ritmične in melodične vaje.

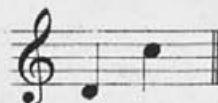

Ženjice.

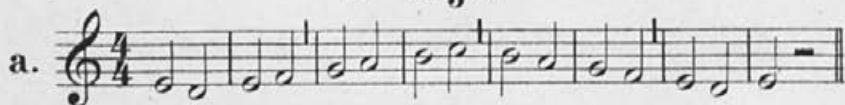
č. Vaje v obsegu:

Počitovanje:

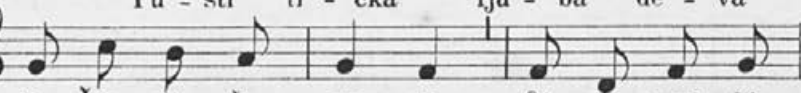
1. vaja.

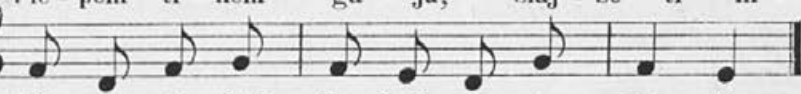
Deklica in ptiček.

d.

Gre mla - den - ka tja v goz - di - ček,
Pu - sti ti - čka lju - ba de - va

ti - čko sli - ši pe - ti: Oj, da moj bi
v le - pem ti - hem ga - ju; slaj - še ti ni -

bil ta pti - ček! Ho - čem ga i - me - ti.
kjer ne pe - va ne - go v svo - jem ra - ju!

2. vaja. Pika za četrtnsko noto:

Pomni: Pika za četrtnsko noto podaljša isto za eno osminsko noto (Triosminska nota.)

Predvaja.

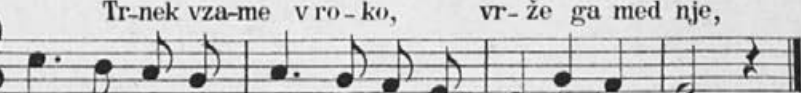
a.

b.

Mladi ribič.

c.

Na ze - le - ni br - vi de - ček mlad sto - ji,
Tr - nek v za - me v ro - ko, vr - že ga med nje,

v vo - di zre po - str - vi ter si jih že - li.
v vo - do zre glo - bo - ko, pa za - man zdaj zre.

Večerni zvon.

č.

Ve - čer - ni zvon iz li - ne gla -
 Ko pa se glas sre - br - ni v da -
 si se čez ra - van; lah - no za - zi - blje zem - ljo v ne -
 lji - no iz - gu - bi; že vse o - krog v na - ra - vi v pri -
 be - ški ti - hi san, v ne - be - ški ti - hi san.
 je - tnem spa - nju spi, v pri - je - tnem spa - nju spi.

D. Vaje v obsegu cele oktave:

Poočitovanje:

Vrsto tonov, katero zdaj poznamo, primerjamo lahko lestvici. Pri poltonih so klini (stopnje) bliže drug pri drugem. (Kje imamo poltone? Kje cele tone? Kateri je prvi ton?)

Pomni: Tonova lestva, pri kateri je prvi ton *c* in ki ima od 3. do 4. in 7. do 8. stopnje polton, je *c*-durškala. (Dur se pravi: trdo, škala pa: tonova lestva.) Imenuj posamezne tone *c*-durškale! Imenuj

6. ton! I. t. d. Koliki ton v *c*-durškali je *f*? *e*? I. t. d.)

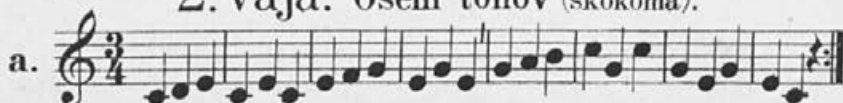
Nižje tone zaznamujemo pod črtami (na postranskih in med postranskimi črtami). Nota *c* ima eno postransko črtico skozi glavo.

1. vaja. Osem tonov (postopno).

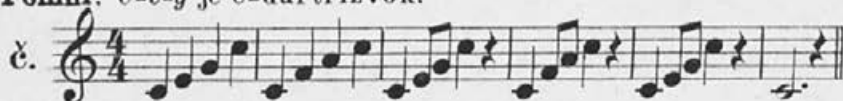
a.

b.

2. vaja. Osem tonov (skokoma).

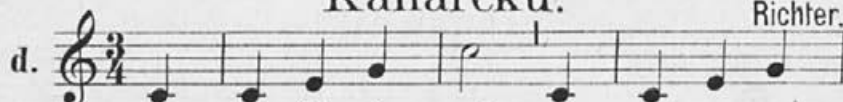

Pomni: c-e-g je c-durtrizvok.

Kanaŕčku.

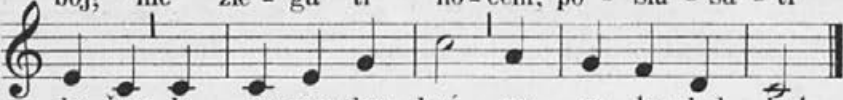
Richter.

Ka - nar - ček ti moj, prav nič se ne

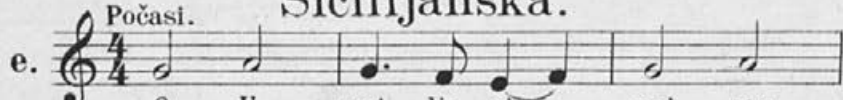
boj; nič zle - ga ti no - čem, po - slu - ša - ti

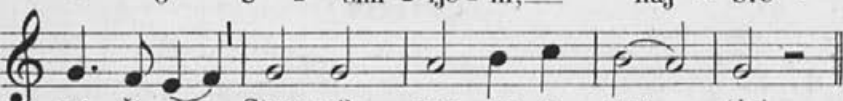
ho - čem le pe - sem dro - bnó, ve - se - lo slad - ko!

Sicilijanska.

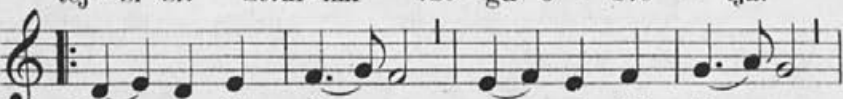
Počasi.

O U - smi - lje - ni, naj - sve -

tej - ši si! Stvar - nik vse - ga o - sve - tja!

V Tvo - jo bli - ži - no rev - ni hi - ti - mo,

daj po - moč nam, Je - ho - va!

Pomni: Nota ali pavza pod znamenjem (obloček s piko = korona) traja delj, nego predpisuje to njena vrednost.

Molitev.

č. Čuj nas, pre - do - bro - tji - vi Bog, ti vse - mo -
go - čni O - če naš! U - sli - ši pro - šnje
na - še zdaj, ki ver - no k Te - bi mo - li - mo!

4. vaja. Prva predavalna znamenja.

(Zaznamenovanje tonove moči).

Pomni: Večkrat je treba popevati s slabšim, drugokrat zopet z močnejšim glasom. Kjer je črka *p* (*piano*), pojemo bolj tiho. Pri znamenju: *f* (*forte*) pojemo glasno (ne pa kričeče) in pri *mf* (*mezzoforte*) srednje - glasno.

a.
p f p f
p f p f
p f p f
p f

b.
mf f
f

V jeseni.

c. *mf* *p*

Res da mraz je cvet - ke vzel, ven - dar
 ne ža - lu - jem; de - lam pri - dno in ve -
 sel, no - vo vi - gred pri - ča - ku - jem.

Svet' Miklavž.

Richter.

č. *mf* *p*

Ju - tri pri - de svet' Mi - klavž,
 kaj mi bo po - de - lil? Bo - ben, pu - ško,
 sa - blji - co mi Mi - klavž pri - ne - sel bo.
 Pa še z mnogi - mi re - čmi bo me raz - ve - se - lil.

Srna.

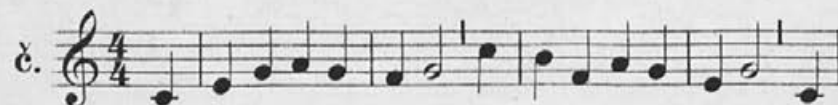
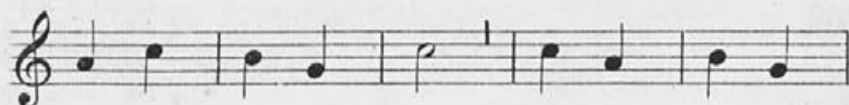
d. *mf* *p* *f* *mf*

K po - to - če - ku, tja vsi - vi les pri -
 šla je sr - na pit; na njo pa pre - žal
 iz - za brez je spu - ško lo - vec zvit.

E. Ponavljanje.

1. Vaje v zadevanju tonov.

(Naslednje vaje je treba popevati z imeni dotičnih not, kakor tudi na posameznih samoglasnikih.)

F. Pesmi.

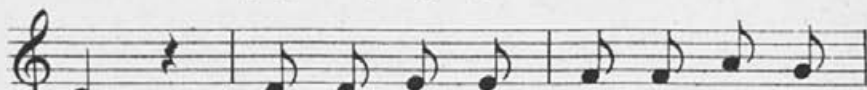
1. Od klasa do kruha.*)

Veselo.

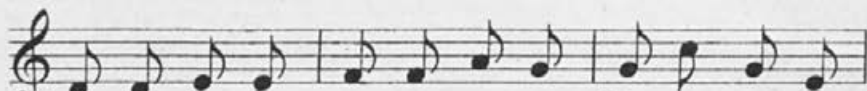
F. Kavan.

1. Kle - pi, kle - pi, klep, naj pre - pe - va
 2. Ro - ti, ro - ti, rot, vmli - nu je ro -
 3. Gla - di, gla - di, glad, kru - he - ca bi

1. cep! Kla - ski zve - za - ni na po - lji
 2. pot! Ko med kam - ni zr - nje sto - ka,
 3. rad! Oj, ka - ko bi hu - do bi - lo,

1. da - jo ži - ta nam po vo - lji. Kle - pi, kle - pi,
 2. se na - bi - ra vškri - nji mo - ka. Ro - ti, ro - ti,
 3. ko bi po - lje ne ro - di - lo! Gla - di, gla - di,

1. klep, naj pre - pe - va cep!
 2. rot, vmli - nu je ro - pot!
 3. glad, kru - he - ca bi rad!

*) S privoljenjem založnika F. Urbaneka v Pragi („Lumirek“). (Po češkem: L. Černej.)

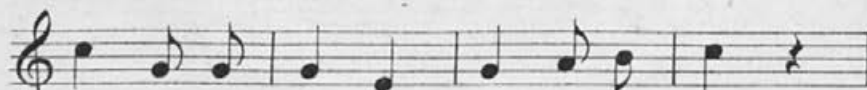
Veselo.

2. Žetev.*)

lv. Zajc.

- Br - zo na de - lo, hi - tro in slož - no,
 Se - tev je na - šo Bog bla - go - slo - vil,

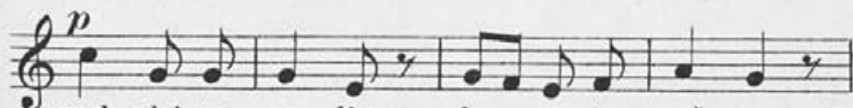

- ži - to je zre - lo, že - tve je čas!
 kla - sje na - gi - blje niz - ko se k tlom.

*) Iz „Lirice“ S privoljenjem založnika L. Hartmana v Zagrebu.

Vsak zdaj na po - lje, ko - mur je mož - no,
Kru - ha o - bi - lo da - la bo že - tev,

vsak zdaj na po - lje ko - mur je mož - no,
kru - ha o - bi - lo da - la bo že - tev,

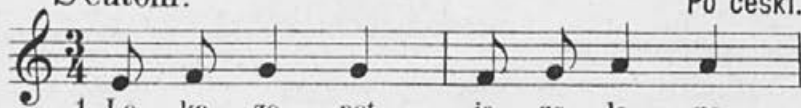

pe - tje ve - se - lo naj sprem-lja nas!
sre - ča do - bro - tna i - šče naš dom.

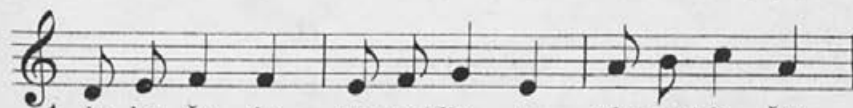
3. Bratcu.

S čutom.

Po češki.

1. Lo - ka zo - pet je ze - le - na,
2. Po - hi - tim hgo - mi - li ti - hi
3. Te - bi, bra - tec, pr - vo cve - tje,

1. lo - ka že je raz-cvet-lje - na, zdaj cvet-li - čie
2. in med sol - za - mi med zdi - hi de-nem ga na
3. ko se vra - ča mla-do - le - tje! Ža - lo - stno se

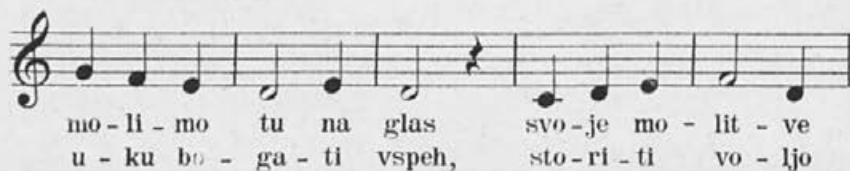
1. si do-bim, pi - san ven - ček na - re-dim.
2. grob zrahlján, kjer je bra - tec po - ko-pan.
3. me-ni zdi, ko ni - kjer več te - be - ni.

(Po češkem: L. Černež.)

4. Otroška molitev.*)

Pobožno.

E. Vašák.

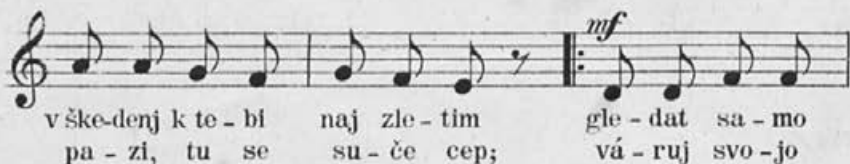
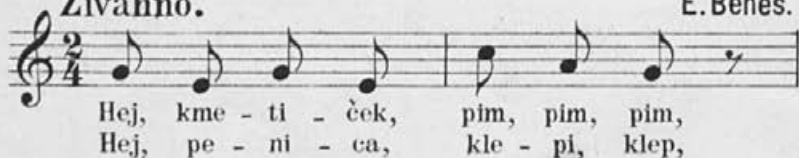

(L. Černej.)

5. Penica.*)

Živahno.

E. Beneš.

(Po češkem: L. Černej.)

*) S privoljenjem založnika F. Urbaneka v Pragi. („Zpěvník“).

6. Solncu.

Mirno.

A. Stupca.

p *mf*

1. Oj soln - ce lju - bo kak'

2. Cve - ti - ce le - pe ti

1. si - ješ le - po in žar - ke ru -

2. vsta - ja - jo vse, bu - če - li - ce

1. me - ne u - pi - raš vgo - ro.

2. pri - dne na pa - šo hi - te.

7. Mačku.

Lehko.

A. Stupca.

mf

1. Kaj ta - ko po vr - tu la - ziš,

2. Kaj si ti za - to pri hi - ši,

3. Ma - čke ve šte vse hu - do - bne,

4. A - li, ma - ček, ni ve - se - lje,

1. ma - ček, ti - ho ka - kor tat? Mol - či, ti na

2. da bi pti - ce nam mo - ril? Za pod - ga - ne

3. brez sr - ca in brez ve - sti; kla - ti, je - sti

4. ko ta - ko le - po po - jo? Kro - ti to - rej

1. pti - ce pa - ziš, rad za - vil bi kte - ri vrat.

2. si in mi - ši, da bi pri - dno jih lo - vil.

3. pti - čke dro - bne, to vas naj - bolj ve - se - li.

4. gre - šne že - lje, si - cer ši - ba pe - la bo!

(J. Stritar.)

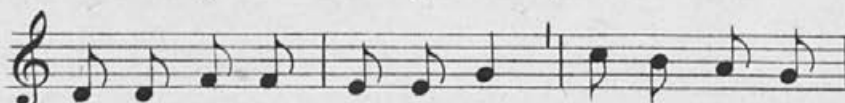
8. Božji volek.

Veselo.

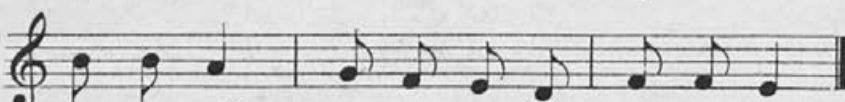
Po češki.

1. Ču - ri mu - ri v lu - knji - ci,
 2. Bož - ji vo - lek, to i - me
 3. Kaj bi se pre - pi - ra - la

1. vle - pi čr - ni su - knji - ci, bož - ji vo - lek,
 2. me - ni v gla - vo prav ne gre; jaz sem konj - eu
 3. in i - me iz - bi - ra - la? Mar po - mla - di

1. brez stra - hú, pri - di ven, po - mlad je tu.
 2. bolj je - dnak, to pač lah - ko vi - di vsak.
 3. se le - pe ve - se - li - va vkup, ju - hé!

(J. Streitar.)

9. Pesem nagajivka.

Šaljivo.

D. Serajnik.

Zi - ma, zi - ma be - la vrh go -

re se - de - la, vrh go - re se -

de - la, pa ta - ko je pe - la, pa ta -

ko je pe - la, da bo Mir - ka vze -

la, da bo Mir - ka vze - la, ker on nič ne

de - la, ker on nič se ne u - či;

ča - kaj, ča - kaj Mir - ko til

G. Pregled obravnavane tvarine.

S piko podalj-

a: Oblika in vrednost not: šane note:

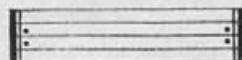
1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{3}{8}$

b: Oblika in vrednost pavz:

1 $\frac{1}{2}$ $\frac{1}{4}$ $\frac{1}{8}$

Korona: ☺

c: Ponavljalno znamenje:

d: Taktovi načini:

$\frac{4}{4}$ $\frac{2}{4}$ $\frac{3}{4}$

e: Tonov način: C-dur. (C-dur trizvok.)

f: Predavalna znamenja: *p*, *mf*, *f*.

III. Dvoglasno petje po sluhu.

1. Pred poukom.

Pobožno.

F. Reichard.

mf

1. Te - bi kli - če, ve - čni O - če, zbra - nih
2. Sr - ca na - ša Ti pri - pra - vi, um raz -

1. o - tro - či - čev krog, bla - go - slo - vi, pro - si
2. ja - sni in spo - min, ra - ste naj v mo - dro - sti

1. vro - če, ga pri u - ku, mi - li Bog!
2. pra - vi vsak ko Je - zus, Bož - ji sin.

2. Kukavica.

Ljubko.

Češka.

p

1. Ku - ka - vi - ca, kje si bi - la,
2. Tam na jel - ki sem se skri - la,

pp

1. da se ni - si mi zgla - si - la: Ku - ku!
2. on - di lov - cu gla - sno vpi - la: Ku - ku!

p

1. Ku - ku! Ku - ku, ku - ku, ku - ku!
2. Ku - ku! Ku - ku, ku - ku, ku - ku!

3. V šoli.

Izrazito.

Po češki.

1. „Ti tam, še - sti, v dru - gi klo - pi!
 2. „Vra - ne dru - ži - jo se ra - de,
 3. „Kaj se te - bi zdi? „No - be - na!“
 4. „Glej, ga glej, gla - vi - ca bi - stra!

1. Ko - li - ko je šest - krat pet?“
 2. pet na smre - ki jih če - pi;
 3. „Kaj? To v gla - vo mi ne gre!“
 4. Maj - hen de - ček, ve - lik mož;

1. Maj - hen mož na pr - ste sto - pi!
 2. pu - ška po - či, e - na pa - de,
 3. „E - na pa - de u - stre - lje - na,
 4. s ča - som boš še za mi - ni - stra,

1. „Šest - krat pet je tri - de - set!“
 2. ko - li - ko jih še se - di?
 3. dru - ge šti - ri od - le - te.“
 4. a - ko ve - dno pri - den boš!“

(J. Stritar.)

4. Golobček.

S čutom.

Češka.

1. Kód moj go - lob - ček si le -
 2. Ka - ko zdaj ho - češ le - ta -
 3. Lo - vec te v mre - žo u - lo -

1. tel? Kod moj go - lob - ček
 2. ti? Ka - ko zdaj ho - češ
 3. vi. Lo - vec te v mre - žo.

1. si le - tel? Kdo je moj sr - ček,
 2. le - ta - ti? Lov - cu ne mo - reš,
 3. u - lo - vi. Kri - la pri - re - že,

1. te - bi go - lob - ček, per - je vzel?
 2. mi - li go - lob - ček, zbe - ža - ti.
 3. mi - li go - lob - ček, 'zgu - bljen si.

5. Opomin k petju.

Živo.

Po flemški narodni.

Vpe - tju o - gla - si - mo zdaj se slož - no
 mi; gla - se po - vzdí - gni - mo,

6. Otrokovo domoljubje.

S čutom.

Po Mozartu.

(Fr. Končan)

7. Zjutraj.

Ganljivo.

Po češki narodni.

1. Solnce čez hribček gre, lu - na pa za go-re,
 2. Solnce čez hribček gre, ro - ži - ee se bu-de,
 3. Solnce čez hribček gre, pti - či - ee žvr-go-le,
 4. Solnce čez hribček gre, pe - sni v ne - bo do-ne;

1. zve - zli - ce pre - sve-tle se po - to - pe.
 2. vro - si pa njih gla - ve kra-sno bli - šče.
 3. žar - kov se ve - se - le, kne - bu le - te.
 4. ra - ja - ti tu - di sme mo - je sr - ce.

8. Pomladanska. ^(*)

(M. Vilhar.)

Izrazito.

F. Janoušek.

1. Ku - ku, ku - ku sli - ši se glas!
 2. Ku - ku, ku - ku ni več mi - ru!

1. Ku - ku, ku - ku sli - ši se glas.
 2. Ku - ku, ku - ku ni več mi - ru.

1. Soln - ce o - gre - va, pti - čka pre - pe - va,
 2. Hajd le na de - lo, krep - ko, ve - se - lo,

1. pó - mlad, pó - mlad, bo - de vsak čas.
 2. pó - mlad, pó - mlad, saj je že tu!

(*) S privoljenjem založništva F. Urbaneka v Pragi. (Lumirek⁴). (Po češkem: L. Černej.)

9. Kje so tiste ptičice.

Mirno.

Narodna.

1. Kje so ti - ste ptič' - ce mo - je,

2. Kje so ti - ste rož' - ce mo - je,

3. Kje so ti - ste rib' - ce mo - je,

1. ki po zra - ku le - ta - jo; ki po zra - ku

2. ki po vr - tih ra - ste - jo; ki po vr - tih

3. ki po vo - di pla - va - jo; ki po vo - di

1. le - ta - jo, pa men' ve - se - lje de - la - jo?

2. ra - ste - jo, pa men' ve - se - lje de - la - jo?

3. pla - va - jo, pa men' ve - se - lje de - la - jo.

10. Spomladi vse se veseli.

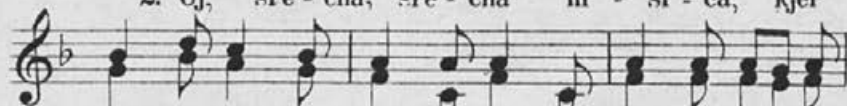
Otožno.

Narodna.

1. Spo - mla - di vse se ve - se - li, ko

2. Oj, sre - čna, sre - čna hi - ši - ca, kjer

1. vsa - ka pti - čka žvr - go - li; mo - je sr - ce je

2. te - kla mi je zi - bel - ka; oj, ko - li - krat sem

1. ža - lo - stno, ker mo - ra vzet slo - vo.

2. slad - ko spal, Bog ve, kje bom po - sih - mal.

11. Lastovki v slovo.

Lahko.

Po narodni.

mf

1. Mr - zli ve - ter te - be
2. Zdaj boš za - pu - sti - la

1. že - ne, lju - ba pti - či - ca, od nas; ki znad
2. me - ne, oj, kak sr - ce me bo - li; mr - zli

1. li - pi - ce ze - le - ne si mi pe - la kra - tek
2. ve - ter te - be že - ne, poj - di, kam te ve - se -

p

1. čas. Vsa - ko ju - tro, pti - čka mo - ja, ra - no
2. li! Oh, da ni mi per - je da - no! Rad, o

mf

1. si pre - pe - va - la; vsa - ko noč je pe - sem
2. rad bispredljal te; pa v le - dov - je za - ko -

1. tvo - ja slad - ko me za - zi - ba - la.
2. va - no mo - je rev - no je sr - ce.

(A. Orožen.)

12. Kdo sem.

Krepko.

H. Volarič.

1. Star - šev sem slo - ven - skih sin,
 2. Tja čez po - lje, prek va - si:
 3. Ge - slo mo - je se gla - si:

1. iz do - ma - čih po - kra - jin, rad ži - vim, ko
 2. moj ve - se - li glas le - ti! Ljub mi ni pre -
 3. Naj te - lo se, duh kre - pi! Črvt, po - bo - žen,

1. ptič ži - vi, dan za dne - vom brez skr - bi.
 2. pir nik - dar in meh - kuž - nost ni mi mar.
 3. zvest in prost! Vse to mi sla - di mla - dost.

- 1-3. Tra - la, la - la, la - la, tra - la, la - la - la.

- La - la, la - la, la - la - la, tra - la, la - la, la - la,

- tra - la, la - la - la, la - la, la - la - la.

(A. Perné)

13. Zvon.

Lahko.

H. Volarič.

1. Zvon zvo - ni, nas bu - di
 2. Po - lu - dne čez po - lje
 3. In kot san čez rav - an

1. in na de - lo - kli - če, ko - čez breg,
 2. da - je o - zna - ni - lo, da - ka - di
 3. nam ve - čer ve - le - va: „Spa - vat zdaj,

1. str - mi breg, soln - ce se po - mi - če.
 2. vskle - di - ci vro - če se ko - si - lo.
 3. sa - njat zdaj, ker je ko - nec dne - va.“

(M. U.)

14. Nebo.

Ganljivo.

H. Volarič.

1. Ne - bo, ne - bo, ka - ko si ti le -
 2. Ne - bo, ne - bo, ka - ko si ti le -
 3. Ne - bo, ne - bo, ka - ko si ti le -

1. pó, ko čez hrib se pri - smeh - lja mo -
 2. pó, ti - ha noč pri - plu - la je, te
 3. pó, naj be - sni vi - har - ja moč, naj

1. goč - no soln - ce, kralj sve - tá. Ne - bó, ne -
 2. z bi - ser - ji po - su - la je. Ne - bó, ne -
 3. si - je dan, naj ve - je noč. Ne - bó, ne -

1. bo, ka - ko si ti le - po!
 2. bo, ka - ko si ti le - po!
 3. bo, ti ve - dno si le - po!

(M. U.)

15. Sinica.

Živo.

H. Volarič.

1. Čin - ža - ra, čin - ža - ra, zlo - bna zi - ma
 2. Ci - ci - pé, ci - ci - pé, sneg po - be - lil
 3. Ci - ci - fuj, ci - ci - fuj, zlo - bna zi - ma

1. je pri - šla in - na - su - la v dol in -
 2. je vr - te. Ze - be - nas u - bo - ži -
 3. brz od - pluj! Pri - di, pri - di spet na -

1. breg sve - tel pra - šek, be - li - sneg. Čin - ža
 2. ce v go - le - dro - bne no - ži - ce. Ci - ci -
 3. zaj, ti - ve - se - li, raj - ski maj. Ci - ci -

1. ra, čin - ža - ra, zlo - bna zi - ma je pri - šla.
 2. pé, ci - ci - pé, sneg po - be - lil je go - re.
 3. fuj, ci - ci - fuj, zlo - bna zi - ma brz od - pluj!

(M. U.)

16. Domovina.

Krepko.

H. Volarič.

1. Be - se - da slad - ka, do - mo - vi - na! Ne
 2. Ko soln - ca žar na te - be si - je, sr -
 3. O si - jaj, si - jaj, soln - ce mi - lo, na

1. pri - deš več mi iz spo - mi - na.
 2. ce ve - se - lo v me - ni bi - je;
 3. lju - be do - mo - vi - ne kri - lo;

1. Kot i - skra ži - va vsr - cu tliš, lju -
 2. a ža - lost tr - ga mi du - ha, me -
 3. o - bli - čje ja - sni jej tem - no in

1. be - zen kse - bi mi bu - diš.
 2. glá - ne - sreč ak' te ob - da.
 3. kra - si se ve - tjem jo lju - bo!

(A. Praprotnik.)

17. Moj dom.

Ne prehitro in z občutkom.

Fr. Gerbič.

1. V do - li - ni pri - je - tni je lju - bi moj
 2. Do - ma - če cve - ti - ce naj - zalj - šè cve -

1. dom, ni - ko - li jaz nje - ga o - sta - vil ne bom, pod
 2. to, in ti - čki do - ma - či naj - lep - še po - jo, pri -

(A. Praprotnik.)

18. Popotnik.

S čutom.

Narodna.

1. Po-po-tnik pri-dem čez go - ro, od do-ma
2. Tud' tu-kaj soln-ce gre o - krog, do-li - no
3. Tud' tu cve - to cve-tli - či - ce ponjih šu -

(J. Strel.)

19 Dečkove želje.*

Veselo.

J. Ticheh.

mf

1. Moj ko - nji - ček, to je vran,
2. Ka - dar ho - dem jaz vo - jak,

če - den, hi - ter, ne za - span!
čvrst in kre - pek bom ju - nak

f

Ko bi bil le ma - lo več - ji,
in so - vraž - nik bo naj - huj - ši

pa bi hi - tro vse - del nanj!
pred me - noj po - be - gnil vsak!

f

Hej, ko - nji - ček hop - sa hej,
Hej, ko - nji - ček hop - sa hej,

ff

dir - jaj, dir - jaj mi na - prej in zme - noj si
za be - že - čim le na - prej, zdaj po stra - ni

*) S privoljenjem založništva F. Urbaneka v Pragi („Lumirek“).

svet o - glej, hop, ko - nji - ček, hej!
nič ne glej, hop, ko - nji - ček, hej!

(Po češkem: L. Černej)

20. Večerno solnce.

Mirno.

E. Adamič.

1. Kak le - po se soln - ce o - zi - ra, za -
2. Vse sprav - lja se mir - no po - či - vat, po -

ha - ja in jem - lje slo - vol! Ze
tih - ne - jo tru - dne stva - ri, po -

ža - rek za žar - kom u - mi - ra, za -
čit - ka po - tre - bne - ga vži - vat, tud'

pu - sti - lo sko - raj nas bo, za -
o - trok po - hlev - no za - spi, tud'

pu - sti - lo sko - raj nas - bo.
o - trok po - hlev - no za - spi.

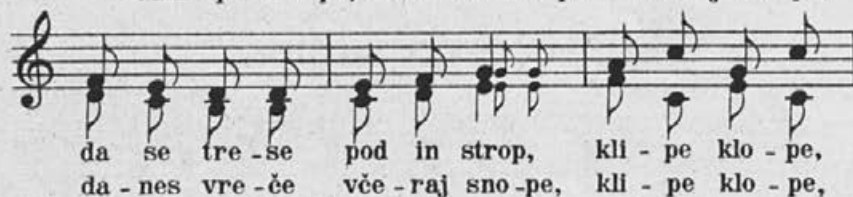
21. V mlinu.

Živahno.

E. Adamič.

1. Kli - pe klo - pe, mlin pod go - ro grev ko - lo - pe,
 2. Kli - pe klo - pe, mli - nar Li - pe ko - maj so - pe,

- da se tre - se pod in strop, kli - pe klo - pe,
 da - nes vre - če vče - raj sno - pe, kli - pe klo - pe,

- kli - pe, klop; kli - pe klo - pe, kli - pe klop!
 kli - pe, klop; kli - pe klo - pe, kli - pe klop!

(A. Merhar.)

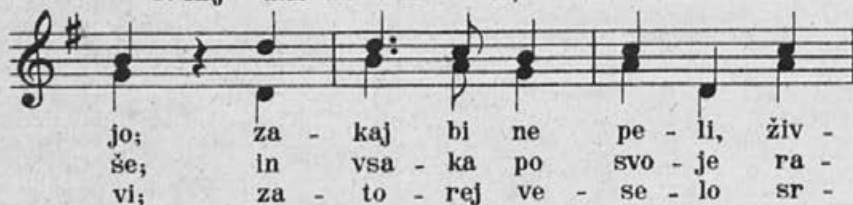
22. Veseli otrok.

Veselo.

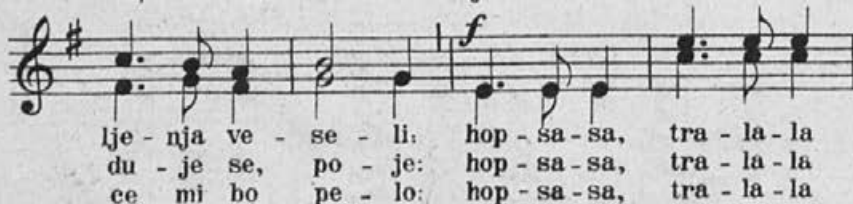
E. Adamič.

1. Cve - ti - ce eve - to in pti - čki po -
 2. Ži - val - ce dro - bne po zra - ku vr -
 3. Kaj mar mi skr - bi, sem zdra - ve kr -

- jo; za - kaj bi ne pe - li, živ -
 še; in vsa - ka po svo - je ra -
 vi; za - to - rej ve - se - lo sr -

- lje - nja ve - se - li, hop - sa - sa, tra - la - la
 du - je se, po - je: hop - sa - sa, tra - la - la
 ce mi bo pe - lo: hop - sa - sa, tra - la - la

(J.T.)

23. Otrokova prošnja.

Izrazito.

Po francoski narodni.

24. Cesarska.

Slovesno.

J. Haydn.

1. Bog o - hra - ni, Bog ob - va - ri
 2. Za dolž - nost in za pra - vi - co
 3. Tr - dno daj - mo se skle - ni - ti:

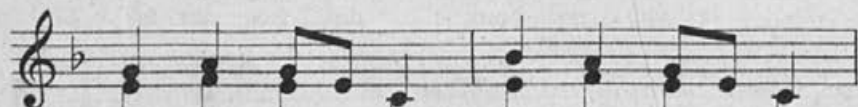
nam ce - sar - ja, Av - stri - jo!
 vsak po - šte - no, zve - sto stoj;
 slo - ga pra - vo moč ro - di;

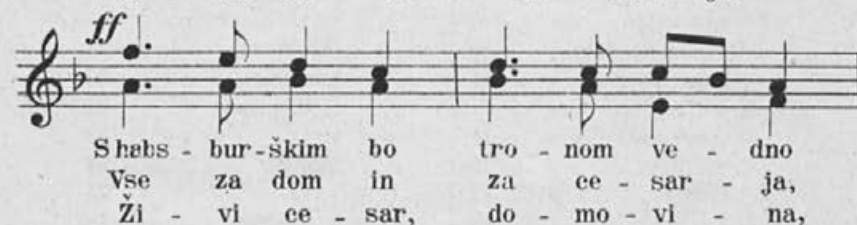
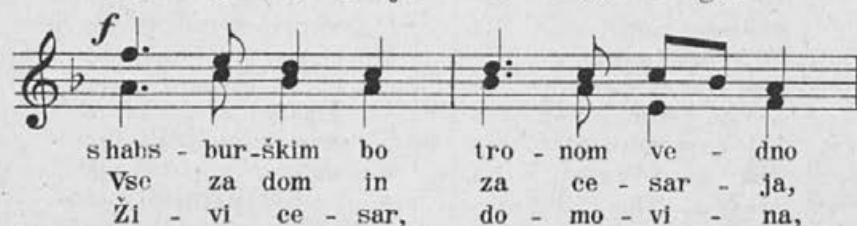
Mo - dro da nam go - spo - da - ri
 če bo tre - ba pa de - sni - co
 vse lah - ko nam bo sto - ri - ti,

ssve - te ve - re po - mo - čjo!
 ssr - čnim u - pom dvi - gni v boj!
 a - ko zdru - ži - mo mo - čí.

Bra - ni - mo Mu kro - no de - dno
 Na - ša voj - ska iz vi - har - ja
 Bra - te vo - di vez e - di - na

Vsebina.

	Str.		Str.
I. O pisavi not	3	2. vaja	16
II. Petje po notah	4	Molitev	16
Prva skupina vaj	4	3. vaja	17
A. Vaje v obsegu $\underline{g}-\underline{c}$	4	Ženjice	18
1. vaja. Eden ton	4	Č. Vaje v obsegu $\underline{d}-\underline{c}$	18
2. " Dva tona	5	1. vaja	18
3. " Trije toni	6	Deklica in ptiček	19
(postopno)	6	2. vaja	19
4. vaja. Trije toni	7	Mladi ribič	19
(skokoma)	7	Večerni zvon	20
5. vaja	7	D. Vaje v obsegu cele	
Rojstna hiša	8	oktave $\underline{c}-\underline{c}$	20
Pastir	8	1. vaja. Osem tonov	20
6. vaja	9	(postopno)	20
Solnce	10	Popotnik	21
7. vaja. Štirje toni	10	V naravi	21
(postopno)	10	2. vaja. Osem tonov	22
Deček in potok	10	(skokoma)	22
Ptice po zimi	11	Kanarčku	22
8. vaja. Štirje toni	11	Sicilijanska	22
(skokoma)	11	3. vaja	23
Molitev	12	Molitev	24
Žolna	12	4. vaja	24
Petelin	13	V jeseni	25
B. Vaje v obsegu $\underline{f}-\underline{c}$	13	Sveč Miklavž	25
1. vaja. Pet tonov	13	Srna	25
(postopno)	13	E. Ponavljanje	26
2. vaja. Pet tonov	14	1. Vaje v zadevanju	26
(skokoma)	14	tonov	26
Mati	14	2. Ritmične vaje	27
V gaj!	14	F. Pesmi	28
C. Vaje v obsegu $\underline{e}-\underline{c}$	15	1. Od klasa do kruha	28
1. vaja	15	2. Žetev	28
Na paši	16	3. Bratcu	29

	Str.		Str.
4. Otroška molitev	30	8. Pomladanska	38
5. Penica	30	9. Kje so tiste ptičice	39
6. Solncu	31	10. Spomladi vse se veseli	39
7. Mačku	31	11. Lastovki v slovo	40
8. Božji volek	32	12. Kdo sem	41
9. Pesem nagajivka	32	13. Zvon	42
G. Pregled obravnavane		14. Nebo	42
tvarine	33	15. Sinica	43
III. Dvoglasno petje po		16. Domovina	44
sluhu	34	17. Moj dom	44
1. Pred poukom	34	18. Popotnik	45
2. Kukavica	34	19. Dečkove želje	46
3. V šoli	35	20. Večerno solnce	47
4. Golobček	36	21. V mlinu	48
5. Opomin k petju	36	22. Veseli otrok	48
6. Otrokovo domoljubje	37	23. Otrokova prošnja	49
7. Zjutraj	38	24. Cesarska	50

COBISS 3947398

NARODNA IN UNIVERZITETNA
KNJIŽNICA

00000435915

NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJARNICA

M

Druzovič, H.

Pesmarica 2

COBISS